

KATEDRAL, ARVO PÄRT'LE BİR AKŞAM

SCAPINO BALLET ROTTERDAM

MARCOS MORAU yöneten

MARCOS MORAU, LORENA NOGAL koreografi

ARVO PÄRT müzik (*Sinfonia Rotterdam tarafından kaydedildi*)

SILVIA DELAGNEAU dekor ve kostüm tasarımı

CARMINA S. BELDAK dramaturji asistanı

MÅRTEN AXELSSON ışık tasarımı

JUSTIN BEKKER video

STEF NAGEL, BART GRIETENS sahne fotoğrafları

ZORLU PSM TURKCELL SAHNESİ
20, 21 EKİM 2025 | PAZARTESİ-SALI 20.30

REPERTUVAR
ARVO PÄRT

Variationen zur Gesundung von Arinuschka | 5'04"

Sarah Was Ninety Years Old | 10'34"

Darf ich | 5'34"

Cantus in Memoriam of Benjamin Britten | 6'10"

Für Alina | 5'58"

Summa | 4'52"

Spiegel im Spiegel | 7'22"

Tabula Rasa: I. Ludus | 5'40''

My Heart's in the Highlands | 5'42"

FOTOĞRAFLAR: STEF NAGEL

DIŞ SES

Katedral'de müziğe Felemenkçe bir dış ses eşlik ediyor. Bu dış ses gösteriye anlam bakımından doğrudan bir katkıda bulunmasa da ritmik bir arka plan oluşturarak sahnedeki kuralan gerçeküstü rüya alemine bir boyut daha katıyor. Dış sesin temsil ettiği, karakterlerin görünüşteki rastgele düşünceleri yer yer sahnedeki eylemlerle örtüşüyor, farklı gerçeklikler dış sesle birbirine karışıyor.

“FRATRES” SIRASINDA

Yalnız değilim, peşimdeler.
Daha yüksek sesle konuşmıyorum
Üzgünüm, saymadım.

Bunu biliyor muydun?
Bana yardım etmelisin.
Eğer bana yardım edersen her şeyi anlatacağım

Araba sürdüğümü hatırlıyorum,
Durduğumu hatırlıyorum. Aracı bir hendeğe park ettim.

Hayır. Yolu bilmiyorum.
Sana gerçeği söylüyorum.

Beni ittiler.
Beni bakmaya zorladılar

Köpekler vardı. Vahşi köpekler.
Gözlerimi kapatamadım.
Evet, vahşi köpekler ve terk edilmiş arabala

Bir adam arabayı çalıştırmaya çalışıyordu.
Belki tanıyorum onu. Emin değilim.

Evet, televizyon açtı.
Astronotlar ekrandan çıkıyordu

Çok yorgunum.
Işık söndü.
Uyuyamadım.

Taş sıcağı. Benden büyüktü.
Bir göktaşı olabilirdi.
Üzerinde kuşların daireler çizerek uçtuğunu gördüm. Döner kapıların durmadığını
döndüğünü gördüm.
Parlamento girişinde protesto yoktu.
Bir bebek arabası yokuş aşağı yuvarlandı.
Bebek ağlamayı kesmedi. Bu beni çok sinirlendirdi.
Belki kardeşimin kıydı.
Kardeşimin bir kızı yok.

 “VARIATIONEN ZUR GESUNDUNG VON ARINUSCHKA” SIRASIND

Giriyorlar ve yeniden çıkıyorlar.
Bilmediğim bir aceleyle sürüklenerek.
Böyle bir şey hiç görmemiştim.
Müze tadilatıydı, bütün eserler kaldırılmıştı.
Kimse kalmamıştı.

“SARAH WAS NINETY YEARS OLD” SIRASINDA

Bütün evler boş görünüyordu. Bütün binalar da öyle.
Evim mi? Bilmiyorum.
Oradaki çimenler evimden olacak kadar kısa değildi.
Tüm bisikletler yere devrilmişti.
Pek bir şey hatırlamıyorum.
Sana bunu temin edebilirim.
Uzun zamandır burada bekliyorum.
Gerçekten ne kadar oldu? Bir gün mü? Bir hafta mı?
Bana yardım edeceksin, değil mi?
Ona her şeyi anlatırsam beni buradan çıkaracağını söyledim.

Biri arkamdan kapıyı kapattı.
Yüzünü göremedim.
Hayır. Kimse beni geride bırakma

 “DARF ICH” SIRASIND

Hâlâ orada mısın?
Kimse yok, sadece ben.
Hayır. Hiçbir şey bize ait değil.
Bırak olsun. Bu bizim için değil.
Henüz bizim evimiz değil.
Yaşanabilir değil.
O kapıyı açma.
Onu aramaya gitme.

Polis. Polis nerede lan?
Buradan çıkmak istiyorum.
Biz hangi cehennemdeyiz?

 “SUMMA”DAN ÖNCE

- Burada daha önce bulundun mu? Bu insanları taniyor musun?
- Bana gerçeği söyle. Onlar bizim gibi insanlar mı?
- Bizi görebiliyor musun?
- Benden bir şey sakladığını hissediyorum.
- Kimin hatırı için buradasın?
- Kimse bana söylemedi.
- Listede benim adım mı var?

 “MY HEART’S IN THE HIGHLANDS” SIRASIND

Beni dinle, ne olacağını bilmiyorum.
Buralardayım, seninleyim.
Ben senin gibiyim, onlar bizim gibi. Biziz, evet bizim.
Senin gibi sıkışmış hâldeyim, senin gibi.
Biraz bekleyelim, biri daha geliyor.

MARCOS MORAU

Marcos Morau (Valencia, 1932), Barcelona ve New York'ta fotoğrafçılık, hareket ve tiyatro eğitimi aldı. Sahne sanatlarındaki sınırları zorlayan Morau, dansı görsellikte ustaca harmanlayarak izleyiciyi benzersiz dünyalara taşıyor.

İspanya'da Ulusal Dans Ödülü'nü alan en genç sanatçı unvanına sahip Marcos Morau opera, dans ve tiyatro arasındaki sınırların bulunklaştığı yeni formlara ve dillere kendini açan, günümüzün çalkantılı ve değişim dolu dünyasında ifade ve iletişim kurmanın yeni yollarını arayan eserlerinde özgünlüğünü koruyabilen, dünyanın önde gelen koreograflarından biri.

La Veronal'ın kurucusu ve sanat yönetmeni olarak çağdaş dansa yeni bir soluk getiren Morau koreografi, sahne, ışık ve kostüm tasarımında da söz sahibi.

Netherlands Dance Theatre ve Aterballetto gibi prestijli topluluklarla çalışmanın yanı sıra Staatsballett Berlin'de misafir sanatçı olarak yer alıyor. Güçlü dramaturjik yaklaşımıyla izleyicisini her zaman farklı bir düşünce yolculuğuna çıkarıyor.

SCAPINO BALLET ROTTERDAM

Scapino Ballet Rotterdam, 1945'ten bu yana Hollanda çağdaş dans sahnesinin öncüsü olarak, genç izleyicileri yönelik gösterilerden uluslararası dansa yenilikçi koreografileriyle dünya çapında tanınan bir topluluğa dönüştü. 1992'de sanat yönetmenliğini devralan vizyoner Ed Wubbe, Scapino'nun repertuarını genişleterek çağdaş dansı opera ve sirk öğeleriyle buluşturan çığır açıcı performanslarla topluluğu küresel çapta prestij kazandırdı.

Eylül 2024 itibarıyla Scapino heyecan verici bir yeni döneme adım attı. Topluluğun yeni sanat direktörlüğünü, dansı görsel sanatlar, moda ve teknolojiyle harmanlayan cesur ve yenilikçi Hollandalı koreograf Nanine Linning üstlendi. Scapino Ballet'de altı yıl boyunca yerleşik sanatçı olarak çalışan Linning, güçlü sanatsal köklerine dönerek Rotterdam sahnesine iddialı bir dönüş yapıyor. Bayerisches Staatsballett ve Boston Ballet gibi prestijli topluluklarla gerçekleştirdiği işbirlikleriyle uluslararası alanda kendini kanıtlayan Linning, Scapino'yu yeni sanatsal ufuklara taşımaya hazırlanıyor. İzleyicileri sınırları zorlayan ve büyüleyici performanslarla buluşturacak bu yeni dönem, topluluğun yaratıcı yolculuğunda heyecan verici bir sayfa açıyor.

KATEDRAL HAKKINDA

İzleyicili zamansız ve mekânsız bir rüya evrenine davet eden *Katedral*, İspanyol koreograf Marcos Morau'nun Scapino Ballet Rotterdam için yaptığı büyüleyici bir dans performansı. İlk gösterimini 2019 yılında yapan ve yüzüğü beğeni toplayan performans, ekibin artistik direktörünün değişmesiyle birlikte 2020–2026 sezonunda yeniden dünya sahnelerinde yerini alıyor.

Morau'nun görsel ve düşünsel gücünü Estonalya besteci Arvo Pärt'in aşkın müziğiyle buluşturan *Katedral*, dijital teknolojilerin hayatı kuşattığı, bireyselliğin ve buna bağlı olarak yalnızlaşmanın arttığı, çok da uzağımızda olmayan bir geleceği sahneye taşıyor. Pärt'in zamansız ve sade müziği, yaratılan bir evrende bir tür kalp atışı gibi tınıyor; yüzeyselleşen insan ilişkilerinin, doğayla kopan bağın ve giderek yitirilen aidiyet duygusunun ortasında huzurlu ama sarıscı bir iç ses gibi yankılanıyor. Müziğin yoğun olduğu bu atmosfer, sahnede ortaya çıkan görsel evrenle birleşerek performansı hem duygusal hem de düşünsel açıdan derinleştiriyor.

Katedral'in sahne tasarımı ise Morau'nun retro-fütüristik sanat anlayışını yansıtan video projeksiyonları ve teatral görkemiyle dikkat çekiyor. Sahnenin merkezine yerleştirilen bir göktaş; bu soyut anlatının başlangıç noktasını oluşturuyor. Bu taş hem bilinmeyen bir geleceğin habercisi hem de insanın dünyayla kurduğu ilişkinin ağırlığını simgeler nitelikte. Kostümler ise çağdaş modadan ilham alan teatral bir görşelliğe sahip. Mekanik bir düzende hareket eden dansçıların bedenleri kimi zaman bir makinenin parçaları gibi uyumlu, kimi zaman da bireysel bir duygunun dışavurumu gibi kırılın. Bu beden dili Morau'nun sahne anlatımındaki en güçlü araçlardan biri hâline geliyor. Böylelikle dans, Morau'nun dünyasında estetik bir form olmanın yanı sıra düşünsel bir ifade alanına dönüşüyor.